

Слово про слово

На початку було Слово...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТІАНСЬКА ГАЗЕТА WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Березень 2018 № 3 (63)



Але Христос воскрес із мертвих

Що було би, якби Христос не воскрес? Що було б, якби жінки, прийшовши вранці до гробу, виявили його недоторканим і запечатаним? Чи могло б сформуватися християнство у такому випадку? Чи був би шанс у християнства?

З історії відомо, що сама собою релігійна система не має потреби у воскресінні засновника, щоб існувати. Адже виник буддизм після смерті Будди, Даосизм, не дивлячись на смерть Лао-Цзи, Іслам після смерті Мохаммеда. Можна, звичайно, сказати, що без воскресіння Христа похитнулася б віра Його учнів. Однак чи так це?

В Євангелії від Марка є показовий епізод. Три найближчих учні Христа –

Петро, Іван і Яків – спускаються з Ним із гори після чуда преображення. «А коли з гори сходили, Він їм наказав, щоб нікому того не казали, що бачили, аж поки Син Людський із мертвих воскресне. І вони заховали те слово в собі, сперечаючися, що то є: воскреснути з мертвих» (Мр.9:9-10).

Думка про те, що їхній Учитель буде вбитий, а потім воскресне, не вписувалася в їхню месіанську концепцію. Вони

були б розчаровані загибеллю Христа, але вони не були б розчаровані відсутністю воскресіння. Читаючи євангельські розповіді, бачимо, що саме такими були їхні переживання між розп'яттям і явленням Воскреслого Господа. Ніхто не очікував, що Ісус воскресне.

З часом, відійшовши від потрясіння і смутку, вони змогли б організувати свою релігійну групу, яка обезсмертила б подвиг Вчителя.

Адже так відбулося з Сократом...

Християнство без віри у воскресіння – у подібній вихолощеній, дивній формі – існує в наші дні. Дехто і сьогодні вважає, що Біблійна розповідь – не більше ніж міф. Деякі філософи вважають, що сучасній людині неможливо повірити у воскресіння. Але ця проблема не така вже й сучасна.

Павло, проповідуючи в Афінах, наштовхнувся на таке ж саме сприйняття воскресіння з мертвих: «Як почули ж вони про воскресіння мертвих, то одні насміхалися стали, а інші казали: Про це будемо слухати тебе іншим разом...» (Дії 17:32). Можна було б усе списати на грецький розум, який був проникнутий різноманітною філософією.

Весь юдаїзм був пронизаний вченням про воскресіння. Але у воскресіння не вірили садукееві. Вони були найвпливовішими людьми у суспільстві. Саме вони були близькими з римською владою, саме вони мали священицьке походження і контролювали храмові служіння, вони ж складали значну частину синадрию. Садукееві – яскравий приклад того, як релігія може обходитися без віри у воскресіння. Тільки що це за релігія?

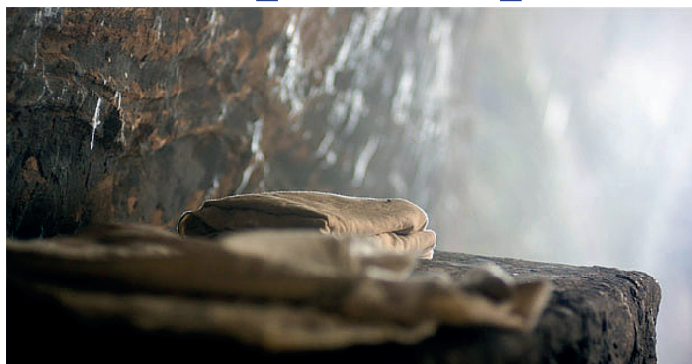
Що дала християнству віра у воскресіння?

Апостол Павло пише віруючим у Коринті: «Як немає ж воскресіння мертвих, то й Христос не воскрес! Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша! Ми знайшлися б тоді неправдивими свідками Божими, бо про Бога ми свідчили, що воскресив Він Христа, Якого Він не воскресив, якщо не воскресать померлі. Бо як мертві не воскресать, то й Христос не воскрес! Коли ж бо Христос не воскрес, тоді віра ваша даремна, ви в своїх ще гріхах, тоді то загинули й ті, що в Христі упокоїлися! Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей» (1 Кор. 15:13-19).

Новозавітні християни бачили у воскресінні реальний історичний факт. Але важливо також і те, як вони оцінювали цей факт. Для них це була перемога над адом і смертю.

Закінчення на сторінці 2

Дев'ять речей, які потрібно знати про воскресіння Христа



Багатох здивувала інформація про те, що чверть британців, які називаються християнами, не вірять у воскресіння Христа. Тих, хто буде святкувати Великдень, такі цифри можуть шокувати.

Пропонуємо вам дев'ять важливих речей про Воскресіння, які потрібно знати.

1. Віра у воскресіння є ключовою доктриною християнської віри.

Якщо ви не вірите у воскресіння, то не маєте особистих стосунків із Богом в Ісусі Христі і через Нього.

«Якщо визнаєш своїми устами Господа Ісуса й повіриш у своєму серці, що Бог підняв Його з мертвих, то спасешся» (Рим. 10:9).

«Якщо ж Христос не воскрес, тоді віра ваша марна: ви все ще в гріхах ваших» (1 Кор. 15:17).

2. Воскресіння дає надію на вічне життя кожному померлому у Христі.

Біблія навчає, що оскільки Ісус зараз живий внаслідок воскресіння, всі, хто знають Його, вірують у Нього, мають надію на вічне життя з Ним після смерті.

«Та тепер Христос устав із мертвих, — первісток із покійних. Оскільки смерть через людину, — то через людину й воскресіння мертвих» (1 Кор. 15:20-22).

Ісус сказав: «У домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Ів. 14:2-3).

Закінчення на сторінці 2

Чи насправді відбулося воскресіння Христа?



В пасхальні дні звідусіть звучить: «Христос воскрес!», але чи дійсно віримо у те, що говоримо? І у що віримо? Чи можна довіряти біблійній історії? Адже, якщо Христос реально жив серед людей і прийняв мученицьку смерть, то мають існувати і докази Його воскресіння!

Якщо запитати людей

на вулиці про те, чи вірять вони в реальність воскресіння Христа, їхні думки будуть різними. І вони самі визнають, що так стається через недостатність інформації, непоінформованість: «Ми не знаємо, нас так вчили». У той же самий час сьогодні серед істориків немає нікого, хто б заперечував, як мінімум, історичність Ісуса, оскільки ряд історичних джерел підтверджують Його існування.

Запитання полягає у тому, чи вірують вони в Його Воскресіння.

Які є підтвердження того, що Біблія істинна?

Відносно реальності Біблії існує дуже багато різних свідчень. Починаючи з того, як Біблія змінює життя людей, показуючи свою реальну силу і закінчуючи тим, що її дійсно писали різні люди протягом двох тисячоліть. Чотирма різними мовами, на трьох різних континентах. Ці люди не знали один одного, але Біблія є цілісною розповіддю про стосунки людини і Бога.

І, зрештою, маємо величезну кількість стародавніх текстів, починаючи з рукописів Мертвого моря і Старого Завіту і завершуючи збереженими списками новозавітних текстів. Остання археологічна знахідка – фрагменти Євангелія від Марка – текст 70-го року нашої ери. Вони всі підтверджують достовірність біблійних текстів, які дійшли до нас. Ці тексти існували ще у часи життя очевидців Ісуса Христа.

Закінчення на сторінці 4

Дев'ять речей, які потрібно знати про воскресіння Христа

Початок на сторінці 1

3. Учні Христа, які стали апостолами, спочатку не розуміли змісту воскресіння.

Ісус говорив Своїм учням про воскресіння, але вони не розуміли цієї істини, поки Він не воскрес.

«А коли вони сходили з гори, Він наказав їм, щоб нікому не розповідали про те, що бачили, доки Син Людський не воскресне з мертвих. І вони зберегли те слово для себе, допитуючись: Що то значить – з мертвих воскреснути?» (Мк. 9:9-10).

«А деякі учні говорили між собою: Що означає те, що нам говорить: Незабаром не побачите Мене, і знову незабаром побачите Мене? Або: Я їду до Отця?» (Ів. 16:17).

4. Єврейські релігійні лідери боялися воскресіння.

Ці релігійні лідери не прийняли Ісуса, бо це загрожувало їхній владі і підривало їхню релігійну систему. Вони боялися воскреслого Месії і Спасителя.

«Вони пішли й забезпечили гробницю: опечатали камінь і поставили варту» (Мт. 27:66).

5. Воскресіння Христа стало для учнів джерелом великої радості і основою їхньої віри.

Коли Ісус говорив своїм учням про Своє воскресіння, то передбачив, що їхній смуток через Його смерть зміниться радістю, яку у них ніхто не зможе забрати. Апостол Іван нагадав у своєму Євангелії ці слова з метою закликати читачів до віри в Ісуса.

Ісус сказав: «Знову й знову запевняю вас, що ви будете плакати й ридати, а світ буде радіти; ви будете сумувати, але ваш смуток на радість зміниться... Тож і ви нині маєте смуток, та Я знову побачу вас, і зрадіє ваше серце, і вашої радості вже ніхто не забере від вас» (Ів. 16:20-22).

6. Воскресіння Христа засвідчене очевидцями.

Павло перераховує багатьох тих, хто бачив воскреслого Ісуса.

«Звіщаю вам, брати, Євангеліє, яке я вам сповістив, яке ви прийняли, в якому стоїте і яким спасаетесь, коли дотримуете слово таким, яким я вам його сповістив; якщо ж ні, – ви повірили надаремно.

Найперше я вам передав те, що й прийняв, що Христос, згідно з Писанням, помер за наші гріхи, і Він був похований, і третього дня воскрес, згідно з Писанням; і з'явився Кифі, тоді дванадцятьом; після того Він з'явився одночасно понад п'ятисом братам, з яких багато хто живе ще й донині, а деякі спочили. Пізніше з'явився Якову, а тоді – усім апостолам; нарешті з'явився і мені, – наче якомусь недоноскові» (1 Кор. 15:1-8).

7. Воскресіння продемонструвало, що Ісус є Божим Сином.

Павло бачив у воскресінні доказ божественності і Синівства Ісуса.

«...про Свого Сина, Який тілом був нащадком Давида і настановлений Сином Божим у силі, за Духом Святості, через воскресіння з мертвих – про Ісуса Христа, Господа нашого (Рим. 1:3-4).

8. Воскресіння Христа є основою нашого спасіння.

Ісус пішов на хрест через наші гріхи, потрібна була жертва, на яку міг би вилитися Божий гнів. А воскресіння Христа стало основою виправдання та спасіння.

«... але й для нас, бо має бути зараховано й нам, що віримо в Того, Хто воскресив Господа нашого Ісуса з мертвих, Який був виданий за наші переступи й воскрес для нашого оправдання» (Рим. 4:24-25).

9. Воскресіння Христа дає нам силу своїм життям прославляти Бога.

Сила Святого Духа, яка воскресила Христа з мертвих – на що вказує факт воскресіння, – є тією ж силою, яка перебуває у нас, дає надію на реальні зміни у нашому житті, завдяки яким можемо своїм життям прославляти Бога.

«Якщо Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе у вас, то Той, Хто підняв Христа з мертвих, оживить і ваші мертві тіла тим самим Духом, Який живе у вас» (Рим. 8:11).

«... яка неосяжна велич Його сили в нас, котрі віримо в дію могутності Його сили, що Він її здійснив у Христі, воскресивши Його з мертвих і посадивши праворуч Себе на небесах...» (Еф. 1:19-20).

Пастор Кевін

Чарльз Колсон – уотергейтський злочинець, який став християнським лідером



Чарльз Колсон – «натхненник» брудних політичних технологій, які привели до відставки президента Річарда Ніксона, вийшовши з в'язниці, став одним із провідних християнських лідерів Америки.

Чака Колсона відправили в тюрму після того, як він визнав себе винним у тому, що перешкоджав правосуддю під час так званої Уотергейтської справи. Після свого, як він сам називає «релігійного пробудження, яке сталося за решіткою в'язниці», він провів залишок життя, служачи ув'язненим і проповідуючи Євангеліє.

Чарльз Колсон народився 16 жовтня 1931 року. Він закінчив юридичний факультет і отримав ступінь доктора права. В 1953-1956 роках Колсон служив у морській піхоті, дослужився до звання капітана.

У 1969 році Колсон допоміг Ніксону виграти президентські вибори і, після його вибрання, став особливим радником президента.

Після відставки Ніксона, який був змушений залишити посаду президента через Уотергейтський скандал, ряд його найближчих соратників опинилися на лаві підсудних. І в їхньому числі був Колсон, якого звинуватили в перешкоджанні правосуддю і в червні 1974 року винесли вирок – тюремне ув'язнення. Звільнили його достроково в січні 1975 року.

Вийшовши з в'язниці, Колсон заявив, що більше не буде займатися політикою. Він захопився християнством і в 1976 році заснував християнську організацію «Тюремне братство», яке допомагало ув'язненим.

У 2005 році Чарльз Колсон потрапив у список двадцяти п'яти найвпливовіших американських релігійних проповідників за версією журналу Time.

Колсон написав більше тридцяти книг, продав їх загалом більше п'яти мільйонів примірників.

Помер 21 квітня 2012 року у віці 80 років.

Анатолій Якобчук

Але Христос воскрес із мертвих



Початок на сторінці 1

Віра у воскресіння дає життя християнина абсолютно іншу перспективу. Смерть більше не страшна, попереду очікує Боже царство, і життя сприймається з точки зору вічності.

Ця перспектива не здобувається сама собою. Це плід своєрідної молитовної практики. Результат молитовного читання Біблії, взаємної утіхи, яку мають віруючі.

Що означає «надіються на Христа лише в цьому житті»? Це означає жити

без очікування воскресіння з мертвих і життя майбутнього віку. Але якщо у житті християнина нема пасхальної радості, то що це за життя? Без цього християнство втрачає саму суть.

Як можна зрозуміти нагорну проповідь, якщо нема воскресіння? Вона звучить як нонсенс. Вона побудована на вірі у новий світ, на вірі у воскресіння. Ця напруга відчувається з перших рядків. Майже всі обіцянки у майбутньому часі: будуть утішені, упадкують, нагородані будуть і так далі...

Якщо людина без віри у воскресіння (без усвідомлення переживання істини воскресіння) намагається слідувати «заповідям блаженства», вона стає найнещаснішою з усіх, жодного блаженства так і не здобувши.

У цьому світі діють зовсім інші «рецепти» здобуття щастя. Перемінивши «заповіді блаженства», можна навести ось такий список:

Блаженні самовпевнені і заможні у всіх відношеннях – вони побудували власне царство;

Блаженні ті, що розважаються і веселяться, бо їм не потрібна утіха;

Блаженні наглі і настирливі, бо вони доб'ються свого і завоюють землю;

Блаженні ті, хто не заморочує свою голову тим, як правильно поступати, бо вони завжди будуть ситими;

Блаженні ті, хто зміг помститися своїм ворогам, бо їм відомстити не зможуть;

Блаженні ті, хто не бояться забруднитися, бо вони завжди будуть при дворі і бачитимуть царя; Блаженні ті, хто вміє плести інтриги і стралявати ворогів, бо їх назвуть далекоглядними політиками;

Блаженні ті, хто вміє піти на угоду

зі сумлінням, щоб залишитися на своєму місці, бо вони навіть піднімуться по кар'єрній драбині.

За цими заповідями живе світ. Схоже, що швидко щастя таким способом здобувається набагато ефективніше.

Але все ж, щось у нас не сприймає ці «життєві істини», повстає проти них. Має бути інший світ! Світ, де будуть засоромлені зло і неправда, де потворність буття буде зцілена.

Звідки ці дивні мрії? Вони мають право на існування? Схоже, що вони дивні і не мають шансів тут, на нашій землі саме тому, що родом із інших місць. Вони приходять від Бога. Як ластівки є вісниками весни, так і ці мрії провіщають про неминучість настання весни світу.

Християнство – це віра романтиків, які полонені пристрастю майбутнього, які вірять у перемогу над смертю і тлінням. У цьому глибинна суть свята Пасхи. Воскресіння Христа винесло вирок цьому світу, де ще править смерть, зло і обман. І одночасно воскресіння Христа принесло у світ зцілення, адже Ісус переміг ад і смерть.

Андрій Суховський



Христос Воскрес!



— Геть, негіднице! — хриплим голосом прокричав дід і замахнувся палицею на дівчинку.

Віра відскочила і відійшла убік, даючи старому пройти.

— Я за вас буду сильно молитися, — крикнула йому в спину, коли перехожий віддалився на безпечну відстань. Старий нічого не відповів, а Вірочка поспішила до батька, який спостерігав за цією сценою. Він, потішаючи, поплескав дівчинку по плечу і промовив:

— Не засмучуйся, нехай Бог працює з цією душею. А тепер поспішай, інакше ми запізнимося.

І він, посадивши дівчину на задне сидіння, зачинив дверку автомобіля.

Богослужіння затрималося, і діти потомилися, тому вони спокійно, без метушні виходили з автівки і один за одним прямували до хати. Вірочка позіхнула і зупинилася посеред тротуару. Вона якраз дивилася на під'їзд, з якого вранці вийшов старий, як раптом його побачила. Дівчинці здалося, що він дуже поспішає і чимось схвилюваний.

— Воскрес! Воскрес! — кричав він, простягаючи руки і тримаючи свою палицю.

Батьки Віри дивилися на старшого чоловіка, який поспішав до них. Старий, захекавшись, зупинився біля Вірочки. Його маленька борідка тремтіла, коли той говорив.

— Він воскрес! — зітхнув він, погладив дівчинку по голові і заплакав.

Вірина мама запросила старого додому, як дорогого гостя. Навіть діти забули, що їм хотілося їсти: вони зібралися навколо незнайомця і з допитливістю розглядали його.

— Я знаю, що Господь кликав мене все життя, — тремтячим голосом говорив дідусь, — але я свідомо відкидав Його. Чи може Бог простити такого, як я?

Дорослі ще деякий час розмовляли, потім усі стали на коліна для молитви. Дідусь плакав, як мала дитина, і не соромився своїх сліз. Він просив Бога простити йому, великому грішнику, і дарувати спасіння його хворій душі. Він жалкував, що лише тепер зрозумів, як йому потрібен Бог, що багато років були прожиті без Бога. А Вірочка неймовірно раділа, дивуючись із того, як Бог змінює людей. Вранці цей дідусь був злим і сердитим, а тепер його очі сяють від радості.

Під час обіду старий розповів, що після зустрічі з Вірою, повернувшись із магазину, він побачив великий кусень штукатурки, який відірвався зі стелі і упав прямо на його подушку.

— Тоді Господь став говорити до мого серця, — зітхаючи, продовжував він. — Справа у тому, що завжди у той час я ще знаходжуся в ліжку, а сьогодні, сам не розумію чому, я встав рано. Бог показав мені, що моє життя в Його руці...

Після обіду Віра зручно прилаштувалася на дивані, підкуливши під себе ноги. Вона не хотіла пропустити жодного слова з розповіді нового знайомого.

— Моя мати, — розповідав він, — помирала християнкою, мені тоді було шість років, і вона просила мене слідувати за Христом. Говорила, що довіряє мою душу Господу. Після її смерті мене віддали в притулок, я побачив багато жорстокості, багато горя. Моє дитяче серце нарікало на Бога, що Він забрав мою маму, і я ще тоді твердо вирішив відкинути Божий шлях. Я відкидав Його, але Він не відкинув мене...

Вірочці здалося, що слухає дуже уважно, але поступово нею оволодів солодкий сон, мова здавалася співучою і все тихішою і тихішою. Голос старого то приближався, то віддалявся, поки зовсім не затих...

Галина Шперлінг

Він іде попереду вас

«Він іде в Галилею попереду вас, там Його ви побачите, як Він вам говорить» (Марка 16:7).

Він буде вчасно в тому місці, де назначив зустріч своїм учням. Ісус завжди вірний своїм обітницям. Якщо Він обіцяє бути з нами в нашому домі, в церкві чи в будь-яких інших місцях чи ситуаціях, то можемо покластися на Його слово. Ми іноді поступаємо невдячно і відхиляємося від зустрічі у призна-

ченому місці, але Він цього ніколи не зробить. Він каже: «*Бо де двоє чи троє в ім'я Моє зібрані, там Я серед них*» (Матвія 18:20). Він не каже: «Я буду там», а каже: «Я вже там».

Ісус завжди виступає ініціатором: Він іде попереду нас. Його серце є з Його народом, Він радіє йому, Він ніколи не запізнюється на зустріч із ним. Він у всьому йде попереду нас.

І Він відкривається тим, хто йде за Ним: «Там Його побачите». Яка радісна зустріч! Нас не хвилює зустріч із великими цього світу, а побачивши Його, переповнюємося радістю і спокоєм. І побачимо Його, тому що Він обіцяє прийти і явити Себе тим, хто вірить у Нього. Без усякого сумніву, так воно і буде, тому що Він робить усе, що обіцяв: «Як Він сказав вам».

Запам'ятайте ці останні слова і будьте впевнені, що до кінця ваших днів Він буде робити все «як Він сказав вам».



НОВИНИ

В Києві відбувся Всеукраїнський форум сім'ї



14 березня в НЦ «Український дім» пройшов Всеукраїнський форум сім'ї. Орієнтовно у заході взяли участь близько 500 учасників. Мета Форуму - привернення уваги до проблем сім'ї та дітей в Україні, консолі-

дація зусиль представників органів влади і громадськості для захисту цінностей української сім'ї та формування державної сімейної політики, заснованої на українських традиційних цінностях.

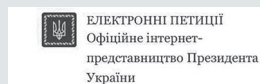
Серед викликів та загроз для інституту сім'ї організатори вбачають катастрофічну статистику розлучень, демографічну кризу, сумну статистику щодо сирітства та безвідповідального батьківства, впровадження «тендерної термінології» до законодавства України, намагання спростити процедуру розлучень та інші.

В події взяли участь урядовці, парламентарі, науковці, журналісти, освітяни, представники громадськості, місцевого самоврядування, Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій з усіх областей України.

«В останні кілька років в Україні на державному рівні ухвалені деякі рішення, які зазіхають на сімейні традиції і цінності. Але разом з цим набуває великого масштабу сімейний рух. Цього року очікуються вуличні тематичні фестивалі у 50 містах України», — повідомив Руслан Кухарчук, голова руху «Всі разом!»

slovoproslovo.info

На сайті Президента України видалено петицію проти популяризації гомосексуалізму



404. Такої сторінки не існує

Петицію проти пропаганди гомосексуалізму видалено з сайту президента України. Це єдина петиція за останні місяці, яка майже набрала необхідні 25 000 голосів.

За наявною інформацією, петиція була знята

з сайту Президента України за листом вимогою від офісу уповноваженого з прав людини — Людоміли Денісової. Аргументація, що нібито петиція порушує законодавство України. Це спланована схема нападу на здорові сили, які захищають інститут сім'ї та Божий задум.

В соціальних мережах шириться обурення таким кроком адміністрації Президента України.

Вимагаємо реакції від влади припинити маніпуляцію свідомістю українців і зважати на суспільні настрої, які не сприймають нав'язування антихристиянських і аморальних явищ.

slovoproslovo.info

333 громадські організації Європи закликають змінити Стамбульську Конвенцію



Понад три сотні неурядових громадських організацій з 9 країн Європи, включаючи Україну, ініціюють поправки до Стамбульської Конвенції з метою усунення положень гендерної ідеології, які стоять на заваді її ратифікації.

Правозахисні, просімейні, християнські та інші громадські спільноти Європи закликали Генерального секретаря Ради Європи Торб'єрна Ягланда, усунути ідеологічні та суперечливі поняття з тексту Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами, відомої як Стамбульська Конвенція.

Автори звернення наголошують, що не відповідають дійсності пояснення Виконавчого секретаря Стамбульської Конвенції щодо відсутності у тексті Конвенції «ідеологічного забарвлення» або «спрямування проти традиційних сімейних цінностей». Вони наводять заяви інших урядовців та фахових структур Європейського Союзу, які підтверджують, що Стамбульська Конвенція містить зобов'язання у сфері гендерної ідентичності, гендерного вираження та сексуальної орієнтації, в тому числі просвітницькі заходи у школах задля популяризації «нестереотипних гендерних ролей».

«Ми вважаємо, що усунення неправильних уявлень шляхом внесення змін до Конвенції у шляхом цих двох пропозицій дозволить державам-членам Ради Європи повністю зосередити увагу на реалізації механізмів, які дійсно захищають жінок та дівчат від насильства», — наголошують 333 неурядові громадські організації.

Інститут релігійної свободи, Київ

Чи насправді відбулося воскресіння Христа?



Початок на сторінці 1

Чи можливо таке, що учні насправді викрали тіло Христа, і не було ніякого Воскресіння?

Ця ідея виникає відразу, коли намаємося хоч якось пояснити відсутність тіла. Але розуміємо, що пройшло достатньо часу, і дуже вмотивовані начальники, маючи владу, могли провести розслідування: знайти, куди поділи тіло, змусити говорити тих, хто був присутнім при цьому.

Якби можна було пред'явити тіло, то і розмови припинили б. Та маємо дуже цікаве продовження цієї історії у

Книзі Діян Апостолів. Петра та Івана викликають до Синедріону для допиту і їх не звинувачують у лжесвідченні – їм забороняють говорити про це. Тобто якби можна було їх звинуватити в обмані за законом Мойсея і стратити, то не було би проблеми. Але самі члени Синедріону розуміють, що всі навколо знають, що це правда. І тому апостолам говорять: «Ми забороняємо вам про це розповідати».

Якщо припустити, що Христос не воскрес, то чому тоді учні готові вмерти за цю ідею?

Так, людина може іти з брехнею для того, щоб чогось досягнути.

Учні Ісуса проголошували Його воскресіння, йдучи на смерть, і це було доказом правдивості того, що вони говорять. У свій час Тертуліан сказав: «Кров мучеників – насіння церкви».

Письмові документи про життя Ісуса починаються з Євангелія і завершуються свідченнями небіблійних істориків не християн – юдеїв, римлян. Історики-атеїсти ставлять під сумнів факт Його воскресіння, але при цьому не заперечують, що учні бачили Його воскреслим. Тому що іншого пояснення змінам у житті учнів просто немає.

Одна з ідей – що в учнів були галюцинації. Але галюцинації бувають, коли людина повна надій і чогось очікує, історики євангелісти ж описують, що вони були в депресії і розчаровані. До того ж, галюцинації не могли бути однаковими в різний час, у різних місцях і, як говориться у Писанні, у п'ятисот людей одночасно! Навіть атеїсти визнають, що учні бачили Його воскреслим.

А чи потрібно кожного дня, навіть по буднях, пам'ятати про воскресіння Христа?

Воскресіння Христа дає надію на вічне життя. На те, що Бог із нами, що ми не залишені, що життя має зміст. Що б не відбувалося, Бог завжди з нами, Бог існує у світі через нас – Він створив людину, щоб та була Його присутністю в цьому світі.

Маємо розуміти, що воскресіння Христове – це історичний факт, який відбувся дві тисячі років назад. Тому кожен день є для нас днем служіння Господу. І все, що б ми не робили на роботі чи вдома – чинимо на Славу Божу.

Сергій Головін

Перші плоди воскресіння



Апостол Павло пише, що воскресіння Ісуса, яке ми святкуємо на Пасху, – це найбільша за значенням подія для віруючих (1 Кор. 15), інакше віра без цього була б беззмістовною: «Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь

наша даремна, даремна також віра ваша» (1 Кор. 15:14).

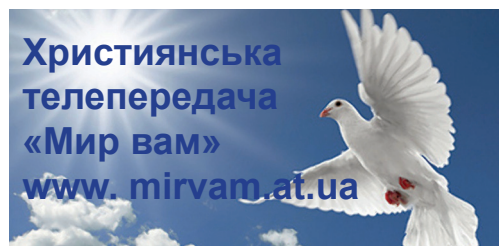
Павло казав, що воскресіння Ісуса представляє собою перший плід із тих, хто вже помер: «Та нині Христос воскрес із мертвих, первісток серед

покійних. Смерть бо через людину, і через Людину воскресення мертвих. Бо так, як в Адамі змирають усі, так само в Христі всі оживуть, кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу» (1 Кор. 15:20-23).

Павло навмисно використовує вислів «перший плід» як алюзію на єврейське свято з такою ж назвою. Бог звелів народу Ізраїля приносити перші плоди зі свого врожаю у перший день після пасхальної суботи (Лев. 23:9-14).

Коли Бог звелів народу Ізраїля принести перші плоди свого врожаю, Він просив народ принести жертву віри. Якщо Бог вже дав народу щедрий перший врожай, значить, народ може очікувати на більш щедрий врожай і в наступні місяці. Подібно до цього, воскресіння Ісуса дає нам надію, що і ми воскресемо в майбутньому. Для нас, як віруючих, воскресіння – це не тільки історична подія, це передчуття того, що відбудеться в майбутньому, коли Бог дасть кожному нові куплені тіла.

chosenpeople.com



СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Воскресіння

Спадають теплі небеса
Землі на груди щедрим світлом...
Вже Україна воскресла
Вишневим цвітом

Країна тихої журби
І дивовижного терпіння,
Де люди й досі, як раби, –
В них страх прозріння.

А душі стоплені щодня
Не радість ждуть чомусь, – поразки,
Їх власна тінь наздоганя,
Зриває маски.

Вже годі, годі жити нам,
Отак, беззахисно, як подих...
Йде Воскресіння, йде весна –
Прокинсь народ!

Ген бачиш – стежка, наче сніг,
Уся покрита білим рястом,
Іди по ній, спокутуй гріх,
Зустрінеш щастя.

Сергій Рачинець

Воскресіння тріумф

Христос могутній, незрівнянний,
Великий, сильний Син Небес,
Як Переможець вічний, славний,
У величі Своїй воскрес!

Щасливо серце в грудях б'ється,
Я торжествую – Він живий!
У небо спів врочистий ллється –
Непереможний і святий.

Яке це щастя – перемога
Над смертю, пеклом, всяким злом!
Тепер Христос – моя дорога,
Моє спасіння, мій оплот!

І що зрівняється на світі
Із подвигом святим Христа?
Нам дано благодаті літо –
Між мертвими Його нема!

Тріумф це віри, правди, сили,
Моя надія й майбуття,
Любові, радості вітрило
І переможне з Ним життя.

І все тому, що мій Учитель
Диявола і смерть здолав.
Він – Тріумфатор, Бог, Спаситель –
Майбутність воскресіння дав.

Петро Боско

Великоднє привітання

Вже вкотре розцвіла вишнева гілка,
І не вмовкає пісня солов'я
З тих місць, де народилася сопілка,
Де над струмком кружляє перепілка,
І тішиться тонка душа моя.

Вдягається земля в зелені шати,
Теплом війнуло з голубих небес.
Вже на черемсі одяг, наче з вати,
І хочеться усіх вас привітати:
«Христос Воскрес! Воістину Воскрес!»

Василь Процюк

ХРИСТІАНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Адреса: а/с 116, м. Рівне,
33028, Україна.

Телефон: (0362) 63-79-76

www.slovovchitelyu.org

СЛОВО
ВЧИТЕЛЮ

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: а/с - 20, м. Бережани, 47501,
Тернопільська обл. Україна тел. +380966126096,
+380932604710. E-mail: slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні
пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
4149 6258 0837 4761, ПриватБанк

Запрошуємо вас